

тва на вещиците. През нощта гирляндите се окачват по вратите на обора, където остават през цялата следваща година. Ако някой селянин пропусне да нагизди кравата, той не само че не получава надницата си от собственика ѝ, но го грози и бой. В същия ден пастирката или говедарката взима в едната си ръка сол, а в другата – керемида с нажежени въглени. Върху въглените се изгарят рози. Чрез това средство вещиците губят всякаква власт върху животните. В околностите на Карлщад господарката на дома просто ги удря с кръст, за да постигне същия ефект.

В Деня на свети Георги трансилванските унгарски цигани практикуват един ритуал, чиито следи могат да се открият и в Англия. Момичетата изпичат особен вид питка, в която замесват определени треви и за която д-р Влислоцки твърди, че има приемлив вкус. Питката се дели между приятели и врагове и според вярването има силата да сдобрява дори най-непримиримите врагове и да засилва любовта между приятелите. Но ефикасността ѝ е най-голяма, ако се използва като любовна магия, особено когато жена я дава на мъж. Следващата циганска песен възпява делата на един съпруг, който си припомня с радост:

*„Kásáve romñi ná jidel,
Ke kásávo maro the del;
Sar m're gule lele pekel
Káná Sváto Gordye ável.*

*Furmuntel bute luludya
Furmuntel yoy bute charma
Andre petrel but kámábe
Ko chal robo avla bake“.*

„Никой не пече по-хубав хляб от жена ми, по-хубав от онзи, който ми опече на Гергьовден. С любов, цветя и росни капки го замеси. Който от него вкуси, до гроб роб ще ѝ бъде“.

В Англия една стара циганка на име Лизи Бъкланд ми каза, че едно време циганските девойки правели особена питка, *Romanu morriclo*, която приготвяли специално за своите любими и нощем им я хвърляли през плета. За да я направят по-желана и вероятно, за да ускорят действието на магията, в питката слагали паричка. Още в древни времена римляните за-